

spectacol cu o poantă sau alta. Textul oferit a coincis nu numai cu preferința actorilor, dar și a spectatorilor, iubitori de teatru contemporan. Actorii și-au interpretat rolul pe coordonatele personalității lor, jucând la nivelul unui teatru adevărat.

George Alexandru (în rolul lui Liviu Diaconescu) se află în situația de a-și construi un personaj cuceritor, agreat de spectatori, câștigând, la capătul unui periplu dramatic, simpla, omenească înțelegere a experienței. Constantin Petrican (în rolul inginerului-șef) neîngroșind nici o clipă trăsăturile personajului său, odios în comportamentul său, face din cabotismul acestuia prezența insuportabilă a acelor specimene subumane care mai populează societatea noastră. Tamara Constantinescu (falsa ziaristă Mirela Rațiu) a jucat cu fantezie, avînd un temperament deosebit și un glas bun. Mirela intervine neașteptat în viața celorlalte personaje (sînt o sentimentală, semănă cu una din bunicii!), dominînd nu o dată scena cu prezența ei tumultuoasă. Valy Miha-lache (Ana Diaconescu), Diana Pascal (Liliana Stavăr), Florin Predună (Vasile Stavăr), Marcel Brînzeiu (Sorin Bădilă), Eudoxia Volbea (Secretara lui Opreșescu) au jucat cu conștiința că rolurile lor în această piesă, chiar cele mai mici, au semnificația și povestea lor, că fiecare cuvînt care se rostește nu este aruncat la întimplare, și că fiecare gest trebuie urmat de un altul, de egală valoare și nu ignorat. Cît despre piesa Eugeniei Busuioceanu, ea are un dinamism mereu în creștere, cu ritm alert și variat, pentru care regizorul Cristian Nacu a găsit și formulat, alături de scenografa Adriana Raicu-Petre, mijloacele necesare punerii în valoare a textului. Un spectacol susținut cu plăcere atît de echipa teatrului bîrlădean, cît și de publicul său, interesat de subiectele, alese din repertoriul românesc contemporan.

Areta ȘANDRU

George Alexandru și Constantin Petrican în „Rămîne pe joi”, Teatrul „V. I. Popa” din Bîrlad

Discuția ca text dramatic

Se înmulțesc piesele „discuționiste”. Miza acestei categorii de piese se vrea a fi nu arta, ci adevărul. Numai că, în mod deloc paradoxal, tocmai aerul tare al adevărului le lipsește. De la o piesă la alta circulă aceleași situații și confruntări-cliseu, aceleași marionete pe post de personaje. Nu-i de mirare că piesa unui veleitar ocazional seamănă cu piesa unui grafoman sîrguincios, ori cu aceea a unui scriitor de reșume, care a dat și opere de reală valoare. De aceea, nu trebuie să afirmăm fericiți: veleitarul nu e mai rău decît culare (și cutare). Dimpotrivă, trebuie să spunem cu tristețe: pînă și cutare coboară ștacheta la nivelul veleitarismului.

**NE NAȘTEM O SINGURĂ DATĂ
DE ION CIURDARU • TEATRUL
NAȚIONAL din TÎRGU MUREȘ •
Data premierei: 10 decembrie 1987
• Regia: DAN ALECSANDRESCU •
Distribuția: MIHAI GINGULESCU
(Matei); LIVIA GINGULESCU (El-
vira); ION RIȚIU (Andrei); ION FIS-
CUTEANU (Lucian); MONICA RIS-
TEA (Letiția); CORNEL POPESCU
(Mihai); MIHAELA RĂDESCU (Oana).**

Ion Fiscuteanu și Ion Rîțiu

Am simțit nevoia să trasez, chiar dacă prea sumar, profilul categoriei din care face parte drama debutantului Ion Ciurdaru, jucată în premieră absolută de teatrul din orașul unde locuiește și autorul. Așadar, și Teatrul Național din Tirgu Mureș încurajează noi debuturi locale. Ceea ce, în principiu, nu poate fi rău. Debutantul de azi e în pragul a cincizeci de ani, ziarist la ziarul local.

Ne naștem o singură dată — iată un titlu mobilizator. Ne amintește de altul, acela având rezonanțe mai tainice. Ar fi vorba, în piesă, de căutarea vinovaților și vinovațiilor care barează aspirațiile spre autenticitatea vieții. Se detașează conflictul dintre tată și fiii săi. Cu Andrei (inginer), tatăl (Matei — acum simplu inginer sau tot șef, nu se știe!) are conflicte uzinale. Cu Lucian, conflictul e mai grav. Fiul mai slab la învățătură, calificat la locul de muncă, simțise că părinții, bine situați, nu vor accepta căsătoria lui cu Sofia, o coafeză. Tinerii îndrăgostiți vor rămâne în străinătate. Vor avea un fiu. Ajunși la capătul puterilor și al mizeriei, Sofia îl părăsește. Clar: este o „scorpie“. Lucian revine și-i cere tatălui socoteală pentru avaria suferită. Rezultatul: infarct.

Regizorul Dan Alecsandrescu a condensat (cam la jumătate) textul, cu folos. Spectacolul reușește, datorită regizorului și actorilor, să aibă atmosferă și tensiune, mai ales în actul secund; al III-lea se va termina fulgerător, cu un zîmbet general provocat de sosirea copilului. În ansamblu: tensiune surdă, înnegurare, zvîcnete,

surpări în sine, ca la o reuniune incertă într-o casă străină. Există câteva roluri bine conturate, altele neconturabile. Mihai Gingulescu dă prestanță tatălui, reliefînd drama omului ale cărui bune intenții s-au convertit, nu o dată, în contrariul lor. Sinceritatea trăirii, pecelea bună a rolului, ating și gama duioșiei impregnate de umor. Ion Fiscuteanu surclasază viziunea convențională, unilaterală, asupra fugarului, umanizîndu-l. Mihaela Rădescu e o elevă cu personalitate pregnantă (dar prea matură). Ion Rîțiu se războiește cu morile de vînt. Livia Gingulescu și Monica Popstea șomează (în culise). Nici Cornel Popescu nu are rol, însă el și l-a inventat și joacă discret (dar percutant) rolul dezimplicatului din „tărăsenie“. Toți actorii domină textul.

Ion CALION

0 regie provizorie

Dramaturg de vocație, avînd replica în sînge și situația dramatică la butonieră, creator de tipuri și cupluri comice, de o inepuizabilă savoare, sau de puternice drame existențiale, intens tensionate, preocupat de entitatea ființei și decăderea condiției umane prin perpetuarea culpabilității morale, uneori dezamăgînd prin nonșalantă autopastîșare, dar surprinzînd cel mai adesea plăcut, prin schimbarea de ton și de registru dramatic, ca și prin neașteptata ivire a reversului comic în tragedie ori a celui tragic în comedie, Ion Băieșu e autorul unei opere dramaturgice mustind de viață, pe care o cunoaște ca puțini alții. Din această cunoaștere ies observațiile sale scînteietoare, calambururile pline de tilc și clișeele verbale definatorii pen-

GĂRGARIȚA de ION BĂIEȘU ● **TEATRUL DE STAT** din ORADEA ● **Data premierei:** 8 octombrie 1987 ● **Regia:** RADU BĂIEȘU ● **Scenografia:** VIOARA BARA ● **Distribuția:** EUGEN HARIZOMENOV (Grămescu); **MARIANA VASILE** (Elvira); **EUGEN ȚUGULEA** (Pășculete, Groapă, Turbatu); **MARIANA PRESECAN** (Nuți); **EMIL SAUCIUC** (Bubu); **DORIN PRESECAN** (Gigi); **ION RUSCUȚ** (Vava); **ANCA MIERE-CHIRILĂ** (Vica).